

Avantprojecte de Llei per a la igualtat de tracte i la no discriminació

PARLAMENT DE CATALUNYA
REGISTRE GENERAL

00050 10.01.17047179

NÚM DE FOLL NÚM CENTRADA

PREÀMBUL

La Llei per a la igualtat de tracte i la no discriminació té com a objectiu fer efectiu el dret a la igualtat de tracte i a la no discriminació per raó de religió o conviccions, discapacitat, edat, origen racial o ètnic, sexe o orientació sexual o per altre condició social o personal. Alhora, pretén promoure l'eradicació del racisme, de qualsevol forma de persecució per motius religiosos, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

Es tracta d'establir una regulació comuna i integral que inclogui les definicions fonamentals del dret a la igualtat de tracte i la no discriminació, les garanties bàsiques que permetin assolir una protecció real i efectiva dels ciutadans, per tal que puguin gaudir dels drets humans i llibertats fonamentals sense discriminació, amb independència de qualsevol circumstància personal o social. Es pretén, a més, garantir la convivència i la cohesió social, mitjançant el reconeixement de la dignitat de la persona, i el lliure desenvolupament de la personalitat.

La Llei regula l'exercici del dret de les persones, físiques i jurídiques, públiques o privades a la no discriminació i a la igualtat de tracte, i fixa els principis que han de regir l'actuació dels poders públics en aquest àmbit, i estableix un seguit de mesures destinades a prevenir, eliminar i corregir les formes de discriminació en el sector públic i privat, d'acord amb les competències que la Generalitat té reconegudes.

L'article 4 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix el mandat als poders públics de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets que reconeix l'Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals, així com tots els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.

Concretament, l'article 15.2 de l'Estatut, reconeix el dret de totes les persones a viure lliures de tota mena de discriminació i els articles 18 i 19 el dret de les persones grans i les dones a no ésser discriminades.

Alhora, l'article 40.8 de l'Estatut assenyala, entre els principis rectors de l'àmbit de protecció a les persones i a les famílies, la promoció de la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual, així com l'adopció de mesures per l'eradicació del racisme, de l'antisemitisme, de la xenofòbia, de l'homofòbia i de qualsevol altra expressió que atempti contra la igualtat i la dignitat de les persones.

Cal tenir present igualment les directives europees en aquesta matèria, com la Directiva 2000/43/CE, del Consell, de 29 de juny del 2000 referent a l'aplicació del principi d'igualtat de tracte de les persones amb independència del seu origen racial o ètnic, Directiva 2000/78/CE del Consell, de 27 de novembre del 2000, referent a l'establiment d'un marc general per a la igualtat de tracte en el mercat laboral, i la

Directiva del Consell de 2 de juliol de 2008, per la qual s'aplica el principi d'igualtat de tracte entre les persones independentment de la seva religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual.

Per tant, mitjançant aquesta iniciativa normativa el legislador autonòmic regula l'exercici d'un dret de caràcter estatutari que opera dins el seu àmbit territorial generant autèntics drets subjectius, alhora que compleix amb un mandat que l'Estatut dirigeix als poders públics.

Aquesta Llei té un caràcter integral, atès que abasta tot tipus de discriminació i es projecta en els diferents àmbits de la vida i la convivència, sens perjudici de regulacions sectorials més específiques on aquesta Llei té caràcter supletori.

Així, amb aquesta Llei es pretén crear un instrument normatiu eficaç contra tota mena de discriminació que pugui patir qualsevol persona i en qualsevol àmbit, combinant les mesures preventives i les reparadores.

TÍTOL I. OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ.

Article 1. Objecte de la Llei

Aquesta llei té per objecte garantir el dret a la igualtat de tracte i no discriminació, en desenvolupament dels articles 4, 15.2, 18, 19, 21.1, 23.1, 24.1, 29.1, 30, 40.8 i 41 de l'EAC. Igualment, la Llei estableix principis d'actuació dels poders públics i mesures destinades a prevenir, eliminar i corregir tota forma de discriminació en els sectors públics i privats.

Article 2. Àmbit d'aplicació personal i material

1. Les obligacions que estableix aquesta Llei són aplicables a totes les Institucions i Administracions Públiques catalanes i als organismes i entitats adscrits, vinculats o dependents.. També ho seran a les persones físiques o jurídiques de caràcter privat que resideixin, que estiguin o actuïn en l'àmbit territorial de Catalunya qualsevol que sigui la seva nacionalitat, domicili o residència, en els termes i amb l'abast que es contemplen en aquesta Llei i en la resta de l'ordenament jurídic.

2. Aquesta llei s'aplicarà en els següents àmbits, dins el marc de competències de la Generalitat:

- a) Treball i relacions laborals.
- b) El règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes.
- c) Xarxes i organitzacions professionals, culturals, esportives, d'educació en el lleure o d'interès social, econòmic, o de participació política.
- e) Educació.
- f) Protecció social, prestacions i serveis socials.
- g) Participació cívica i social.

h) Sanitat.

i) Accés, oferta i subministrament de béns i serveis al públic.

h) Habitatge.

i) Accés i permanència en establiments o espais oberts al públic.

j) Publicitat i mitjans de comunicació, i societat de la informació.

k) Immigració, i desenvolupament de polítiques d'integració i primer acolliment, així com la formació d'adults pròpia dels serveis d'acollida.

l) Associacions i fundacions.

m) Cooperatives i economia social, en els termes establerts en l'article 124 de l'EAC i pel que fa al disposat en el punt 3.c) EAC.

n) Cultura

o) qualsevol altre àmbits que sigui competència de la Generalitat en relació amb la matèria, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia

TÍTOL II. DRET A LA IGUALTAT DE TRACTE I A LA NO DISCRIMINACIÓ

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 3. Principi general

1. Les administracions públiques han d'integrar el dret a la igualtat de tracte i no discriminació de manera activa en la seva actuació, en l'adopció i execució de les disposicions normatives, i en la definició i planificació de polítiques públiques.

2. *Els poders públics, per tal de garantir la plena igualtat, podran mantenir o adoptar totes aquelles mesures específiques adreçades a prevenir o eliminar qualsevol discriminació que pugui afectar a les persones en els termes previstos en la present llei.*

Aquestes mesures hauran de ser raonables i proporcionades en relació amb els mitjans per al seu desenvolupament i els objectius que persegueixin.

Article 4. El dret a la igualtat de tracte i la no discriminació

1. Es reconeix el dret a la igualtat de tracte i no discriminació. Ningú no podrà ser discriminat per raó de naixement, nacionalitat o manca de nacionalitat, origen racial o ètnic, sexe, religió, convicció o opinió, edat, discapacitat, orientació o identitat sexual, malaltia física o mental, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

2. El dret protegit per aquesta llei implica l'absència de tota discriminació per raó de les causes previstes en l'apartat anterior i queda prohibida tota disposició, conducta, acte, criteri o pràctica que atempti contra el mateix.

3. Es consideren vulneracions d'aquest dret la discriminació, directa o indirecta, per associació i per error, la discriminació múltiple, la denegació d'ajustaments raonables,

l'assetjament, la inducció, ordre o instrucció de discriminar, les represàlies i l'incompliment de les mesures d'acció positiva derivades d'obligacions normatives o convencionals.

4. No es considera discriminació la diferència de tracte derivada de la inexistència d'un terme de comparació o d'una disposició, conducta, acte, criteri o pràctica que estigui justificat objectivament per una finalitat legítima, adequada, necessària i proporcional, emparada legalment.

Article 5. Definicions

Als efectes d'aquesta llei s'entén per:

- a) Discriminació directa: situació en què es troba una persona que és, ha estat o pot ésser tractada, d'una manera menys favorable que una altra en una situació anàloga per raó de les causes previstes en l'article 4.1.
- b) Discriminació indirecta: situació en què una disposició, un criteri, una interpretació o una pràctica aparentment neutres poden ocasionar a una persona un desavantatge particular respecte una altra per raó de les causes previstes en l'article 4.1.
- c) Discriminació per associació: situació en què una persona és objecte de discriminació com a conseqüència de la seva relació amb una persona o un grup per raó de les causes previstes en l'article 4.1.
- d) Discriminació per error: situació en què una persona és objecte de discriminació com a conseqüència d'una apreciació errònia sobre les seves característiques per raó de les causes previstes en l'article 4.1.
- e) Discriminació múltiple: situació en què una persona és objecte de discriminació com a conseqüència de la concurrència o interacció de diverses causes de discriminació de les previstes en aquesta Llei, generant una forma específica de discriminació.
- f) Assetjament discriminatori: qualsevol comportament basat en alguna de les causes de discriminació previstes en la present Llei, amb l'objectiu d'atemptar contra la dignitat d'una persona o la seva integritat física o psíquica o de crear-li un entorn intimidador, hostil, degradant, humiliant, ofensiu o molest.
- g) Ordre de discriminar: qualsevol instrucció realitzada per autoritat, òrgan, o superior jeràrquic que impliqui la discriminació, per qualsevol causa de les previstes en aquesta Llei.
- h) Represàlia discriminatòria: tracte advers o efecte negatiu que es produeix contra una persona com a conseqüència de la presentació d'una queixa, una reclamació, una denúncia, una demanda o un recurs, de qualsevol tipus, destinat a evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què és sotmesa o ha estat sotmesa; o contra els que col·laborin o participin en un procediment iniciat arran d'aquesta queixa, reclamació, denúncia, demanda o recurs.

- i) Denegació d'ajustos raonables: actuació consistent en impedir, negar o no dur a terme, les mesures d'adequació físiques, socials i actitudinals que, d'una manera eficaç i pràctica i sense que comportin una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o la participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta de ciutadania.
- j) Accions positives: les diferències de tracte orientades a prevenir, eliminar i compensar qualsevol forma de discriminació en la seva dimensió col·lectiva o social.

CAPÍTOL II. EL DRET A LA IGUALTAT DE TRACTE I NO DISCRIMINACIÓ EN ÀMBITS SOCIOECONÒMICS

Article 6. Ocupació i funció pública

Les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei no poden adoptar mesures ni dur a terme actuacions que suposin limitacions, segregacions o exclusions per les causes previstes en aquesta llei en l'accés a l'ocupació o a la funció pública, les condicions de prestació laboral o de servei, i les causes d'extinció de la relació ocupacional o estatutària.

Article 7. Negociació col·lectiva

Les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei adoptaran mesures per fomentar el diàleg amb els agents socials i econòmics envers l'establiment d'accions positives per prevenir, eliminar i corregir qualsevol forma de discriminació en la regulació i negociació de les condicions de treball, i l'establiment de codis de conducta i bones pràctiques en aquest àmbit.

Article 8. Organitzacions polítiques, sindicals, empresarials, professionals i d'interès social o econòmic

Les organitzacions polítiques, sindicals, empresarials, els col·legis professionals i qualsevol altra organització d'interès social o econòmic incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de respectar el dret a la igualtat en l'adhesió, inscripció, afiliació i participació de les seves persones membres i en la seva estructura orgànica i funcionament.

Article 9. Participació cívica i social

Les Administracions Públiques catalanes garantiran que l'accés a les diferents formes de participació cívica i social es produeix en condicions d'igualtat i sense que es produeixin situacions discriminatòries per qualsevol de les causes previstes en la llei.

Article 10. Educació

1. Les administracions educatives garantiran l'absència de qualsevol forma de discriminació per raó de les causes previstes en aquesta llei, en l'admissió, ús i gaudi dels serveis educatius, amb independència de la titularitat dels centres que els imparteixen.

2. Les administracions educatives mantindran la deguda atenció a l'alumnat que, per raó d'alguna de les causes expressades en aquesta llei o per trobar-se en situació desfavorable degut a discapacitat, raons socioeconòmiques, culturals o d'una altra

Indole, presentin necessitats específiques de suport educatiu o percentatges més elevats d'absentisme o abandonament escolar.

3. En el contingut de la formació del professorat, i en el currículum de totes les etapes educatives, s'atorgarà una atenció especial al dret d'igualtat de tracte i no discriminació i es fomentarà la inclusió en els plans d'estudi d'ensenyaments en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació.

Article 11. Sanitat

1. Les Administracions públiques sanitàries, en l'àmbit de les seves competències, garantiran l'absència de qualsevol forma de discriminació en l'accés als serveis i en les prestacions sanitàries per raó de qualsevol de les causes previstes en aquesta Llei.

2. Ningú no podrà ser exclòs d'un tractament sanitari per la concurrència d'una discapacitat, malalties preexistents o intercurrents, llevat que raons mèdiques així ho justifiquin.

3. Les Administracions sanitàries promouran accions destinades a aquells grups de població que presentin necessitats sanitàries específiques, com ara, les persones grans, els menors d'edat, amb discapacitat, que pateixin malalties mentals, cròniques, rares, degeneratives o en fase terminal, síndromes incapacitants, portadores de virus, víctimes de maltractament, amb problemes de drogodependència, minories ètniques, col·lectius religiosos, entre d'altres, i, en general, persones pertanyents a grups en risc d'exclusió, amb la finalitat de garantir un accés i gaudi efectiu dels serveis sanitaris d'acord amb les seves necessitats.

4. Les Administracions públiques sanitàries, en l'àmbit de les seves competències, desenvoluparan accions per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació, que podran consistir en el desenvolupament de plans i programes d'adequació sanitàries.

Article 12. Serveis socials

1.- Les administracions Públiques catalanes han de garantir la prestació dels serveis socials sense cap mena de discriminació, i llur ús efectiu en condicions d'igualtat, equitat i justícia redistributiva, en els termes prevists en la normativa de serveis socials.

2.- Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, les polítiques i actuacions de serveis socials s'han de basar en la igualtat, solidaritat i justícia social i han de procurar l'atenció prioritària de les persones especialment vulnerables.

Article 13. Atenció a la infància, adolescència, joventut, persones discapacitades i gent gran

Les entitats i persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir que no es produeixin situacions discriminatòries previstes en la present Llei i establirà, si és el cas, accions positives destinades a protegir els infants, adolescents, joves, persones discapacitades i gent gran per millorar les seves condicions de vida o afavorir la seva incorporació a la feina o a l'accés a diferents béns i serveis essencials.

Article 14. Habitatge

Les Administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, garantirán que les polítiques d'habitatge respectin el dret a la igualtat de tracte i previnguin la discriminació per qualsevol de les causes previstes en la present Llei.

Alhora, tindran en compte, en la seva elaboració, les necessitats dels grups amb majors dificultats per a l'accés a l'habitatge per raó de les causes previstes en aquesta Llei.

Article 15. Establiments o espais oberts al públic

1. Les condicions d'accés, permanència, ús i gaudi dels establiments o espais oberts al públic, espectacles públics o activitats recreatives hauran de garantir l'absència de qualsevol forma de discriminació per raó de les causes previstes en aquesta Llei.

2. Les persones titulars dels establiments i locals o les organitzadores d'espectacles públics o activitats recreatives donaran a conèixer en un espai visible els criteris i limitacions que resultin de l'exercici del dret d'admissió, i, amb caràcter previ a la seva aplicació, els comunicaran a les Administracions públiques competents, en els termes previstos a la normativa específica.

Article 16. Mitjans de comunicació social i societat de la informació

1. Tots els mitjans de comunicació social respectaran el dret a la igualtat de tracte, evitant tota forma de discriminació en el tractament de la informació, en els seus continguts i la seva programació.

2. Les Administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, promouran l'adopció d'acords d'autoregulació dels mitjans de comunicació social que contribueixin al compliment de la legislació en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació, incloses les activitats de venda i publicitat que continguin.

Article 17. Cultura

Les administracions públiques catalanes garantirán en l'accés i gaudi de la cultura l'absència de qualsevol forma de discriminació per raó de les causes previstes en aquesta Llei.

Article 18. Llibertat religiosa

Les administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves competències, desenvoluparan accions per a la igualtat de tracte i la prevenció de la discriminació per motius religiosos i garantirán que les polítiques públiques respectin el dret a la llibertat religiosa en els termes establerts en la llei.

TÍTOL III. DEFENSA I PROMOCIÓ DEL DRET A LA IGUALTAT DE TRACTE I NO DISCRIMINACIÓ

CAPÍTOL I. GARANTIES DEL DRET A LA IGUALTAT DE TRACTE I NO DISCRIMINACIÓ

Article 18. Mesures de protecció enfront de la discriminació

1. La protecció enfront de la discriminació obliga a l'aplicació de mètodes o instruments suficients per a la seva detecció, l'adopció de mesures preventives, i l'articulació de

mesures adequades per al cessament de les situacions discriminatòries.

2. L'incompliment de les obligacions previstes en l'apartat anterior donarà lloc a responsabilitats administratives.

Article 19. Efectes de la contravenció de les normes previstes en aquesta Llei

La contravenció de les normes previstes en matèria d'igualtat de tracte en aquesta Llei pot comportar la nul·litat de les disposicions, els actes o les clàusules dels negocis jurídics i pot donar lloc a responsabilitats d'acord amb el que estableix la legislació aplicable.

Article 20. Legitimació per la defensa del dret a la igualtat de tracte i contra la discriminació

1. Sense perjudici del que disposa l'article 27.1.d), quan una autoritat pública, amb ocasió de l'exercici de les seves competències, tingui coneixement d'un supòsit de discriminació dels que preveu aquesta Llei, si és competent, ha d'incoar el corresponent procediment administratiu, en el qual es poden acordar les mesures necessàries per investigar les circumstàncies del cas i adoptar les mesures oportunes i proporcionades per a la seva eliminació o, en cas de no ser-ho, comunicar aquests fets de forma immediata a l'Administració competent, d'acord amb el que estableixen les lleis administratives.

2. Sense perjudici de la legitimació individual de la persona afectada, els sindicats, les associacions professionals de treballadors autònoms, les organitzacions de persones consumidores i usuàries i les associacions i organitzacions legalment constituïdes que tinguin entre els seus fins la defensa i promoció dels drets humans i compleixin els requisits que s'indiquen en l'apartat 3, podran tenir la consideració d'interessat en els procediments administratius en què l'Administració hagi de pronunciar-se en relació amb una situació de discriminació que preveu aquesta Llei, sempre que comptin amb l'autorització de la persona o persones afectades. No serà necessària aquesta autorització quan les persones afectades siguin una pluralitat indeterminada o de difícil determinació, sense perjudici que els que es considerin afectats puguin també participar en el procediment.

3. Els requisits que han de reunir les entitats a que es refereix l'apartat anterior són :

a) Que s'hagin constituït legalment almenys dos anys abans de la iniciació del procediment corresponent, llevat que exercitin les accions administratives o judicials en defensa dels membres que la integren.

b) Que segons els seus estatuts desenvolupin la seva activitat en el territori català.

21. Inversió de la càrrega de la prova.

1. D'acord amb el que estableixen les lleis processals i reguladores dels procediments administratius, quan la part actora o l'interessat al·leguin discriminació i n'aportin indicis fonamentats, correspon a la part demandada, o a qui s'imputi la situació discriminatòria, l'aportació d'una justificació objectiva i raonable, suficientment provada, de les mesures adoptades i de llur proporcionalitat.

2. Els fets o els indicis pels quals es pot presumir l'existència de discriminació poden ésser provats per qualsevol prova admesa en dret, sense perjudici dels procediments que es tramitin i de les mesures adoptades a l'empara de les normes d'organització, convivència o disciplina de les institucions i dels serveis públics. També es poden tenir

en compte proves estadístiques i tests de situació. S'han d'establir per reglament les condicions i garanties aplicables.

3. L'òrgan administratiu o sancionador, d'ofici o a instància de part, pot sol·licitar informes o dictàmens als òrgans competents en matèria d'igualtat.

4. El que estableix l'apartat 1 no és aplicable als processos penals ni als procediments administratius sancionadors.

CAPÍTOL II. PROMOCIÓ DEL DRET A LA IGUALTAT DE TRACTE I NO DISCRIMINACIÓ I MESURES D'ACCIÓ POSITIVA

Article 21. Promoció del dret a la igualtat de tracte i no discriminació

1. Amb la finalitat de fer efectiu el dret constitucional a la igualtat, els poders públics han d'adoptar mesures d'acció positiva per raó de les causes establertes en aquesta Llei i impulsaran polítiques de foment de la igualtat de tracte en les relacions entre particulars, i d'assoliment d'acords dels diferents sectors socials o econòmics en la matèria.

2. Les empreses i altres organitzacions, podran assumir la realització d'accions de responsabilitat social consistents en mesures econòmiques, comercials, laborals, assistencials o d'una altra naturalesa, destinades a promoure condicions d'igualtat de tracte i no discriminació en el si de les empreses i organitzacions o en el seu entorn social.

Article 22. Planificació estratègica per a la igualtat de tracte i la no discriminació

1. El Pla Nacional per a la igualtat de tracte i la no discriminació és el document que determina eixos, línies estratègiques, objectius i mesures envers prevenir, eliminar i corregir tota forma de discriminació per raó de les causes establertes en aquesta Llei.

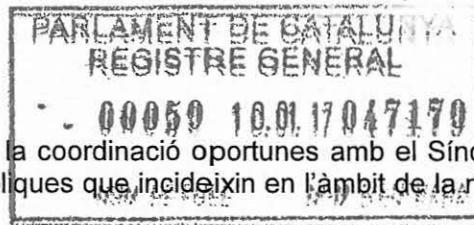
2. El Pla Nacional tindrà caràcter quadriennal i correspon al departament competent per raó de la matèria la preparació, seguiment i avaluació, garantint-se la participació de les organitzacions representatives dels interessos socials afectats en cada una d'aquestes fases. L'aprovació del Pla Nacional correspon al Govern de la Generalitat.

3. El Pla Nacional per a la Igualtat de Tracte i la No Discriminació incorpora de forma prioritària:

- a) Els principis bàsics d'actuació en matèria de no discriminació.
- b) Mesures dirigides a prevenir, eliminar i corregir tota forma de discriminació.
- c) Mesures d'especial atenció a les discriminacions múltiples que per la seva pròpia naturalesa suposen un atac més greu al dret a la igualtat de tracte i no discriminació.
- d) Mesures dirigides a la informació, sensibilització i formació en igualtat de tracte i no discriminació.

Article 23. Col·laboració entre institucions públiques

1. La Generalitat de Catalunya i les Entitats locals cooperaran entre si per a integrar la igualtat de tracte i no discriminació en l'exercici de les seves competències i en especial en els seus instruments de planificació.

2. S'han d'establir, si escau, la col·laboració i la coordinació oportunes amb el Síndic de Greuges, la Fiscalia i altres institucions públiques que incideixin en l'àmbit de la no-discriminació.

Article 24. Estadístiques i estudis

1. A fi de fer efectives les disposicions contingudes en aquesta Llei i la legislació específica en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació, les institucions públiques catalanes hauran d'introduir en l'elaboració dels seus estudis, memòries o estadístiques, sempre que es refereixin o afecten aspectes relacionats amb la igualtat de tracte, els indicadors i procediments que permetin el coneixement de les causes, extensió, evolució, naturalesa i efectes de la discriminació per raó de les causes previstes en aquesta Llei. En tot cas, s'haurà de tenir en compte la perspectiva de gènere i s'haurà de disposar de les dades segregades per sexe i edats.

2. El Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals recopilaran les dades sobre el component discriminatori de les denúncies cursades i els processaran en els corresponents sistemes estadístics de seguretat.

3. En tot cas, les dades de caràcter personal obtingudes en l'àmbit de les actuacions a què es refereix aquest article queden protegits pel secret estadístic a què es refereix la legislació reguladora de la funció estadística que resulti en cada cas aplicable i no podran ser objecte de comunicació a tercers excepte en els casos expressament establerts en la llei.

Article 25. Subvencions públiques i contractació

1. Les Administracions públiques catalanes, en l'exercici de les seves competències, podran determinar els àmbits en què les bases reguladores per la concessió de subvencions hagin d'incloure la valoració d'actuacions per a l'efectiva consecució de la igualtat de tracte i no discriminació per part de les entitats sol·licitants.

2. Les Administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, a través dels seus òrgans de contractació i en relació amb l'execució dels contractes que celebrin, podran establir condicions especials amb la finalitat de promoure la igualtat de tracte i no discriminació, d'acord amb el que estableix la legislació de contractes del sector públic.

Article 26. Formació

Les Administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de preveure en les seves activitats formatives l'estudi i l'aplicació de la igualtat de tracte i la no discriminació, tant en els programes de les proves selectives d'accés a l'ocupació pública com a la formació continuada del personal al seu servei.

TITOL IV. ORGANITZACIÓ

Art 27. Òrgan específic per a la igualtat de tracte i la no discriminació

1. Es crea un òrgan específic per a la igualtat de tracte i la no discriminació, com a autoritat independent encarregada de protegir i promoure la igualtat de tracte i no discriminació de les persones per raó de les causes i en els àmbits previstos en aquesta Llei, mitjançant l'exercici de les següents funcions:

a) Donar suport a les persones que hagin pogut sofrir discriminació per raó de les causes establertes en l'apartat primer de l'article 4 d'aquesta Llei per a la tramitació de les seves queixes o reclamacions.

b) Constituir-se, amb el consentiment exprés de les parts, en òrgan de mediació o conciliació entre elles en relació amb violacions del dret a la igualtat de tracte i no discriminació, excepció feta de les que tinguin contingut penal o laboral.

La mediació o la conciliació davant d'aquest òrgan substituirà al recurs d'alçada i, en el seu cas, al de reposició en relació amb les resolucions i actes de tràmit susceptibles d'impugnació, a efectes del previst en l'apartat segon de l'article 107 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

c) Iniciar, d'ofici o instància de tercers, investigacions sobre l'existència de possibles situacions de discriminació que revesteixin una especial gravetat o rellevància, fora de d'aquelles que revesteixin caràcter d'infracció penal, en el cas del qual l'Autoritat haurà de cessar en la investigació i remetre les actuacions al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial.

d) exercir la potestat d'inspecció, instrucció i sanció, d'acord amb el règim d'infraccions i sancions previst en aquesta llei.

e) Promoure l'adopció de codis de bones pràctiques en matèria de lluita contra la discriminació.

f) Col·laborar amb el Síndic de Greuges i amb les institucions i organismes públics equivalents.

g) Emetre dictamen sobre els projectes de disposicions de caràcter general que desenvolupin aquesta Llei.

h) Informar, amb caràcter preceptiu, sobre el Pla Nacional per a la igualtat de Tracte i la No Discriminació, així com sobre aquells plans i programes d'especial rellevància en la matèria.

i) Elaborar, en coordinació amb els òrgans competents en matèria estadística, informes estadístics de caràcter periòdic i promoure estudis sobre la igualtat de tracte i no discriminació.

j) Vetllar pel compliment de la normativa reguladora de la igualtat de tracte i no discriminació, en l'àmbit de les seves competències, així com formular propostes per a la seva modificació.

k) Elaborar i proposar al Govern, per a la seva aprovació, l'Estatut de l'Autoritat i les seves eventuais modificacions.

l) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per la Llei.

2. L'Òrgan específic per a la igualtat de tracte i la no discriminació es configura com organisme públic unipersonal que actua per al compliment dels seus fins amb plena independència i autonomia orgànica i funcional.

3. La seva actuació es regeix, en el exercici de les seves funcions públiques, per la present Llei i les normes que la desenvolupin i pel seu propi Estatut. El procediment

d'adopció dels actes d'aquest òrgan se sotmet a la normativa reguladora del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu, sens perjudici del que disposen aquesta Llei i les normes que la desenvolupen. A aquests efectes, s'entendrà que les seves resolucions posen fi a la via administrativa

4. L'estructura orgànica, funcionament, règim de personal, econòmic i pressupostari i altres qüestions relatives al seu funcionament i règim d'actuació, es regularan per Decret del Govern.

TÍTOL V. INFRACCTIONS I SANCIONS EN MATÈRIA D'IGUALTAT DE TRACTE I NO DISCRIMINACIÓ

Article 28. Objecte i àmbit d'aplicació

1. El present títol té per objecte establir el règim d'infraccions i sancions que garanteixen les condicions bàsiques en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació, en defecte de normativa específica d'aplicació preferent.

2. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penal o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, de fet i de fonament.

3. En els supòsits en què les infraccions puguin ser constitutives d'il·lícit penal, l'Administració ho posarà en coneixement de l'òrgan judicial competent o al Ministeri Fiscal i s'ha d'abstenir de seguir el procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no dicti sentència ferma o resolució que posi fi al procediment o mentre el ministeri fiscal no comuniqui la improcedència d'iniciar o prosseguir actuacions. Si no s'ha estimat l'existència d'il·lícit penal, o en el cas d'haver-se dictat resolució d'un altre tipus que posi fi al procediment penal, l'Administració continuarà l'expedient sancionador en base als fets que els tribunals hagin considerat provats.

4. La tutela administrativa davant les vulneracions del dret a la igualtat de tracte ha de comprendre, segons el cas, l'adopció de totes les mesures necessàries adreçades al cessament immediat de la discriminació, l'adopció de mesures cautelars, la prevenció de violacions imminents o ulteriors, la indemnització i el restabliment de la persona perjudicada en el ple exercici del seu dret.

Sempre que la discriminació resti acreditada, el càlcul de la indemnització ha de tenir en compte els danys i perjudicis causats, incloent el dany moral.

Els danys s'han de valorar atenent les circumstàncies del cas i la gravetat de la lesió efectivament produïda, així com, en el seu cas, la difusió o audiència del mitjà a través del qual s'hagi produït.

Article 29. Infraccions

1. Les infraccions en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació es qualificaran com a lleus, greus o molt greus

2. Tenen la consideració d'infraccions lleus les conductes que incorrin en irregularitats formals per la inobservança del que estableix aquesta Llei i la seva normativa de desenvolupament, sempre que no generin o continguin un efecte discriminatori, ni estiguin motivades en una raó discriminatòria en els termes que preveu aquesta Llei.

3. Tenen la consideració d'infraccions greus:

a) Els actes o omissions que constitueixin una discriminació, directa o indirecta, per associació, per error, així com els que constitueixin inducció, ordre o instrucció de discriminar a una persona per raó de les causes previstes a l'apartat 1 de l'article 4, en relació amb una altra persona que es trobi en situació anàloga o comparable.

b) Qualsevol conducta de represàlia en els termes d'aquesta Llei.

c) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic, que no constitueixi una exigència formal, formulat per l'òrgan administratiu al qual correspongui l'exercici de les competències necessàries per donar compliment a les previsions d'aquesta Llei.

d) La comissió d'una tercera o més infracció lleu, sempre que en el termini de l'any anterior el presumpte infractor hagués estat ja sancionat per dues infraccions lleus mitjançant resolució administrativa ferma.

4. Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

a) Els actes o omissions que constitueixin discriminació múltiple.

b) Les conductes d'assetjament discriminatori regulades en article 5 apartat f).

c) La pressió greu exercida sobre l'autoritat, agent d'aquesta, personal funcionari o empleat públic, en l'exercici de les potestats administratives per a l'execució de les mesures previstes en la present Llei i en les normes del seu desenvolupament.

d) La comissió d'una tercera o més infracció greu, sempre que en el termini dels dos anys anteriors el presumpte infractor hagués estat ja sancionat per dues infraccions greus mitjançant resolució administrativa ferma.

Article 30. Sancions

Les infraccions establertes per aquesta Llei són sancionades amb multes d'acord amb la graduació que s'efectui:

a) Les infraccions lleus es sancionen amb una multa d'una quantia equivalent a l'import mensual de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, corresponent a un període fins a tres mesos.

b) Les infraccions greus es sancionen amb multa per una quantia equivalent a l'import de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya corresponent a un període d'entre tres mesos i un dia i set mesos.

c) Les infraccions molt greus es sancionen amb una multa per una quantia equivalent a l'import de renda de suficiència de Catalunya corresponent a un període d'entre set mesos i un dia i deu mesos.

Article 31. Criteris de graduació de les sancions

1. La multa i la sanció accessòria, si escau, imposada per l'òrgan administratiu sancionador haurà de guardar la deguda adequació i proporcionalitat amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció, i l'import de la multa s'ha de fixar de manera que l'infractor no li resulti més beneficis seu abonament que la comissió de la infracció. En tot cas, les sancions es graduaran d'acord amb els següents criteris:

a) Intencionalitat de la persona infractora.

b) Naturalesa dels danys causats.

c) Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.

d) Nombre de persones afectades.

e) el grau de participació en la comissió de la infracció

f) La repercussió social de les infraccions i el grau de difusió dels mitjans emprats.

g) La reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així s'hagi declarat per resolució ferma.

h) El benefici econòmic que s'hagués generat per la persona autora de la infracció.

i) La condició d'autoritat, agent d'aquesta, personal funcionari o empleat públic de la persona infractora.

2. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres, s'imposarà la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 32. Sancions accessòries i substitució de sancions

1. Quan les infraccions siguin molt greus l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador, mitjançant resolució motivada, podrà imposar com a sanció accessòria, a més de la multa que sigui procedent, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajuts oficials que la persona sancionada tingués reconeguts o hagi sol·licitat en el sector d'activitat en l'àmbit del qual produeix la infracció,

2. En la imposició de sancions, per resolució motivada de l'òrgan que resolgui l'expedient sancionador, amb el consentiment de la persona sancionada, i sempre que no es tracti d'infraccions molt greus, es podrà substituir la sanció econòmica per la prestació de la seva cooperació personal no retribuïda en activitats d'utilitat pública, amb interès social i valor educatiu, o en tasques de reparació dels danys causats o de suport o assistència a les víctimes dels actes de discriminació; per l'assistència a cursos de formació o sessions individualitzades, o per qualsevol altra mesura alternativa que tinguin la finalitat de sensibilitzar l'infractor sobre la igualtat de tracte i la no discriminació, i de reparar el dany moral de les víctimes i dels grups afectats.

Article 33. Prescripció de les infraccions i de les sancions

1. Les infraccions a què es refereix aquesta Llei qualificades com a lleus prescriuran als sis mesos, les qualificades com a greus als dotze mesos i les qualificades com a molt greus als divuit mesos.

2. Les sancions imposades prescriuen als tres mesos si són lleus, al cap de sis mesos si són greus i al cap de dotze mesos si són molt greus.

Article 34 . Procediment sancionador

1. En defecte de règim sancionador específics establerts per llei sectorial, la incoació i instrucció dels expedients sancionadors, així com la imposició de les corresponents

sancions administratives, correspondrà a l'òrgan a que fa referència l'article 27. Quan un Departament o aquest òrgan específic consideri que la potestat sancionadora correspon a una altra Administració Pública ho posarà en coneixement d'aquesta i li donarà trasllat del corresponent expedient.

2. El termini màxim en què s'ha de notificar la resolució del procediment sancionador serà de sis mesos

3. En els casos en què s'aporti un principi de prova del que s'infereixi que una de les infraccions previstes en aquesta Llei i la legislació específica en matèria d'igualtat de tracte i no discriminació hagués pogut ser comesa per una autoritat o personal al servei de les Administracions públiques, l'òrgan administratiu competent, quan en tingui coneixement, adoptarà les mesures provisionals que siguin oportunes perquè desaparegui la situació de discriminació.

En el supòsit previst en el paràgraf anterior, l'òrgan administratiu competent ha d'iniciar el corresponent procediment disciplinari respecte de la persona responsable, d'acord amb el que disposa la legislació que li sigui aplicable. Així mateix, s'instruirà el procediment sancionador previst en aquesta Llei en els supòsits en què el presumpte autor fos una autoritat o càrrec públic que no ostentés la condició de personal al servei de les Administracions públiques.

Si de la instrucció del procediment sancionador corresponent resultés responsable l'autoritat o personal al servei de les administracions públiques, els fets declarats provats en l'esmentada resolució vincularan a l'Administració en el procediment de responsabilitat patrimonial que haurà d'instruir per a determinar la indemnització que, en seu cas, procedeixi pels danys i perjudicis que s'hagin pogut ocasionar a favor de qui hagi resultat víctima de la discriminació.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

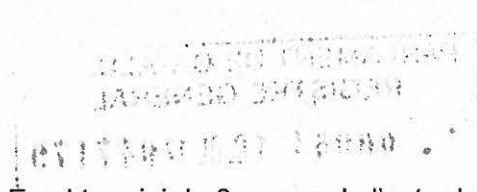
PRIMERA

1. Aquesta Llei s'aplicarà amb caràcter supletori de les lleis sectorials específiques.
2. En particular, aquesta llei s'aplica supletòriament en defecte de previsió específica en el règim de funció pública que resulti aplicable.

SEGONA

1. L'òrgan específic per a la igualtat de tracte i no discriminació de l'article 27 assumeix les polítiques d'atenció, informació, assessorament i avaluació i la potestat sancionadora previstos a la Llei 11/2014, del 10 d'octubre
2. La discriminació múltiple s'aplicarà atenent conjuntament els supòsits previstos en la Llei 11/2014, de 10 d'octubre i en la present Llei.
3. L'òrgan a que fa referència l'apartat 1 assumeix les funcions dels articles 8 i 9 de la Llei 11/2014.

TERCERA

En el termini de 6 mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de aprovar un text articulat que harmonitzi el règim sancionador de la Llei 11/2014 a les previsions de la present Llei, de manera que resti garantit, en tot cas, el nivell de protecció de les persones LGBTI. Una vegada entri en vigor, es derogarà el Capítol IV del Títol IV de la Llei 11/2014.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA.

Primera. RÈGIM TRANSITORI DE PROCEDIMENTS

Als procediments administratius ja iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no els serà d'aplicació i es regiran per la normativa anterior.

Segona.

Mentre no s'aprovi el reglament del procediment sancionador en matèria antidiscriminatòria, resulta d'aplicació el Decret 278/1993, del 9 de novembre, pel que s'aprova el Procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les disposicions d'igual o inferior rang contràries al que disposa aquesta Llei i, en concret:

- De la Llei 11/2014: l'article 8.1, 38.2

DISPOSICIÓ FINAL

1. El Govern i els Departaments de la Generalitat, d'acord amb el que preveu la present Llei, i, en l'àmbit de les respectives competències, podran dictar les normes reglamentàries necessàries pel desenvolupament i aplicació d'aquesta Llei.
2. Aquesta Llei entra en vigor en el termini d'un mes a partir de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.